

Consolidarea fiscala: avantajele și dezavantajele înființării unui grup de impozit pe profit



Începând cu anul viitor, grupurile de companii vor putea compensa profiturile cu pierderile fiscale înregistrate de diversele societăți din grup și obține, în acest fel, reducerea costurilor fiscale. Dar, pentru a beneficia de aceasta facilitare, societățile interesate trebuie să notifice ANAF în avans, termenul limita fiind sfârșitul lunii octombrie 2021, dacă se intenționează aplicarea de la 1 ianuarie 2022. Înainte însă, grupul trebuie să analizeze cu atenție avantajele și dezavantajele unei astfel de decizii, mai ales în condițiile în care încă există detalii legislative neclare.

”Decizia de a înființa un grup de impozit pe profit trebuie să fie bazată pe o planificare strategică, care să țină cont de rezultatele pe care le anticipează managementul societăților, pentru că în procedura de compensare poți utiliza doar pierderile realizate după momentul înființării grupului”, spune **Raluca Popa**, *Partener Asociat*, *Departamentul de impozite directe, EY România*.

Consolidarea fiscală în domeniul impozitului pe profit este una dintre măsurile îndelung așteptate de mediul de afaceri local, un beneficiu deja utilizat de companiile din majoritatea statelor europene (Austria, Olanda, Cipru, Luxemburg, Franța, Germania, Irlanda, Polonia, Portugalia), care va putea fi aplicat în premieră și în România începând cu 1 ianuarie 2022. Aceasta oferă un avantaj semnificativ de cash-flow grupurilor de companii ”prin diminuarea atât a sumelor datorate cu titlu de impozit pe profit către ANAF, cât și a riscului ca pierderile fiscale înregistrate în perioada existenței grupului fiscal să expire, fiind nefolosite”, menționează **Razvan Ungureanu**, *Director, Departamentul de impozite directe, EY România*.

Există însă și o serie de dificultăți în implementarea unui grup de impozit pe profit, pe care companiile ar trebui să le cunoască înainte de a lua această decizie. De exemplu, există riscul unei posibile pierderi a unor scutiri sau a unor credite fiscale, cum ar fi creditul fiscal extern, profitul reinvestit sau creditul fiscal din sponsorizare. Pierderile fiscale înregistrate înainte de intrarea în grup nu pot fi folosite la nivelul grupului, ci doar de către societatea care le-a realizat. De aceea, decizia de înființare a unui grup de impozit pe profit trebuie să fie bine documentată.

Pe de altă parte, deși durata grupului este de minim cinci ani, operațiunile uzuale cum ar fi vânzările de titluri, fuziunile sau divizarile nu conduc la pierderea beneficiilor grupului fiscal. ”În astfel de situații, societățile care ies din grup ca urmare a unor astfel de operațiuni vor putea prelua doar pierderile fiscale proprii, care nu au fost utilizate încă de membrii grupului. Pierderile care au fost deja cedate către grup vor rămâne la nivelul grupului, iar părțile vor trebui să găsească o modalitate comercială de compensare”, recomandă Raluca Popa.

În privința controalelor fiscale, competența de desfășurare a inspecției fiscale cu privire la grupul fiscal unic este diferită de competența de desfășurare a inspecției în ceea ce privește grupul de TVA, iar cele două echipe de inspecție fiscală pot ajunge la concluzii diferite. ”Există mai multe abordări prin care inspecția fiscală verifică un grup de TVA, foarte diferite în practică, plecând de la ipoteza legală care reglementează modalitatea de control care creează un sentiment de incertitudine asupra membrilor grupului. Considerăm că o inspecție fiscală asupra unui grup fiscal trebuie să se desfășoare prin emiterea de avize separate pentru toți membrii grupului, fără să se folosească procedura controlului încrucișat și a verificării documentare. În caz contrar, perioada fiscală se consideră închisă pentru toți membrii”, arată **Emanuel Bancila**, *Partener Bancila, Diaconu și Asociații SPRL*.

Din punctul de vedere al prețurilor de transfer, obligația de pregătire a dosarului care documentează tranzacțiile între entități afiliate rămâne la nivelul fiecărui membru al grupului fiscal. ”Această obligativitate se referă inclusiv la documentarea tranzacțiilor desfășurate cu membrii grupului fiscal, nu doar a celor desfășurate cu entitățile afiliate din afara grupului fiscal. În ceea ce privește prezentarea dosarelor de prețuri de transfer, aceasta cade în sarcina reprezentantului grupului”, precizează **Gabriela Bancescu**, *Director, Departamentul de Prețuri de transfer, EY România*. Totodată, reglementările specifice în contextul grupului fiscal în domeniul impozitului pe profit, cu aplicabilitate în aria prețurilor de transfer, sunt limitate în acest moment. ”Pentru o bună implementare practică ar fi necesare clarificări suplimentare din partea autorităților și modificări ale legislației de prețuri de transfer”, conchide Gabriela Bancescu .

Pentru a putea aplica consolidarea fiscală, societățile trebuie să facă parte dintr-un grup (condiția minimă este deținerea dreptului de vot sau a unei participații la capital de 75% pentru o perioadă neîntreruptă de un an, anterioară începerii perioadei de consolidare fiscală); să aplice același an fiscal și același sistem de declarare a impozitului pe profit; să fie platitori doar de impozit pe profit; să nu facă parte dintr-un alt grup fiscal în domeniul impozitului pe profit și să nu se afle în dizolvare/lichidare.

Dacă optează pentru consolidare, fiecare membru al grupului fiscal va determina individual rezultatul fiscal, în vreme ce rezultatul fiscal consolidat al grupului se va calcula trimestrial/anual, cumulativ de la începutul anului fiscal. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează de către persoana juridică care a fost desemnată responsabilă până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit.